

Sygn. akt IV CZ 27/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku E. B.
przy uczestnictwie P. O.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 maja 2019 r.,
zażalenia uczestnika postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w O.
z dnia 21 stycznia 2019 r., sygn. akt IX Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając orzeczenie
o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi, który wyda
orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił apelację uczestnika postępowania P. O. od postanowienia Sądu Rejonowego w S., wydanego w sprawie o podział majątku wspólnego. Przyczyną odrzucenia apelacji było niewykonanie zarządzenia, zobowiązującego do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie tygodnia pod rygorem takiej decyzji procesowej.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem uczestnik, zarzucając naruszenie art. 373 w związku z art. 130 k.p.c. Skarżący podniósł, że oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia nie było konieczne wobec określenia, że zaskarżył postanowienie w całości. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa o podział majątku wspólnego jest sprawą o prawa majątkowe, a w takiej sprawie należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia zarówno we wniosku o podział majątku, jak i we wnoszonych środkach zaskarżenia. Brak wskazania tej wartości stanowi brak formalny, podlegający uzupełnieniu. Sankcja odrzucenia apelacji, w której pomimo stosownego wezwania nie oznaczono przedmiotu zaskarżenia, dotyczy jednak jedynie takiego braku formalnego, który uniemożliwia nadanie apelacji prawidłowego biegu. Takim brakiem nie jest niewskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie, skoro nie ma to wpływu na określenie właściwości rzeczowej sądu, ani wysokości opłat sądowych. Zależy od niej jedynie dopuszczalność zaskarżenia skargą kasacyjną. Niezależnie od tego, wskazany został zakres zaskarżenia „w całości”, co należy odnieść do wartości wskazanej we wniosku o wszczęcie postępowania. Takie oznaczenie nie jest natomiast dopuszczalne w skardze kasacyjnej, bowiem w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia wartość przedmiotu zaskarżenia odnosi się do wartości interesu majątkowego skarżącego, który najczęściej nie jest tożsamy z wartością przedmiotu sporu.

Skoro zatem od wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia nie zależy dopuszczalność apelacji, nieusunięcie tego braku formalnego nie może prowadzić do jej odrzucenia. Kwestia ta została wyjaśniona w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in.: postanowienia z dnia 19 lutego 2014 r., V CZ 10/14, z dnia 25 października 2012 r., I CZ 153/12, z dnia 28 czerwca 2011 r., II UZ 17/11, z dnia 5 marca 2009 r., III CZ 10/09, z dnia 5 września 2008 r., I CZ 65/08, wszystkie niepubl., uchwałę SN z dnia 27 marca 2008 r., sygn. akt III CZP 7/08, OSNC 2009, Nr 4, poz. 55, Biuletyn SN 2008, nr 3, s. 7).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

aj